

Vejmelkova cesta do Chocně - Wenki

 C F C G
Když jdeš lesem, tam co říčka, tak čarokrásně šumí,
 C F C G
a zapomeň na trable a všechny svoje zlosti,
 C F C G
mech s jehličím i tvoje kroky milosrdně tlumí,
 F G G7 C
a slyšíš vrzat všechny svoje starý, dobrý kosti.

 F C
R: A dál kráčíš loukou a polem,
 Ami F G
sníš o klidu, přátelství,
 Emi F C
vážka vzduchem, letí kolem,
 Ami G C
lidem nosíš dobrá poselství.

Torna tlačí na zádech a do rytmu se houpá,
a štěstí se ti ve tvém srdci, tiše usídlí,
támhle v řece, u splavu, se nahá holka koupá,
ty přemejšlíš, kdo pak jí asi záda namydlí.

R: A dál kráčíš

Ptáci zpívají si v korunách, těch nedozírnejch stromů,
ty v modřínovém háji klidně hodíš svoje záda,
a nepospícháš nikam, nemusíš v neděli domů,
a stejně jak ty jí, i příroda má tebe ráda.

R: A dál kráčíš

Pak kamaráda pozdravíš, co náhodou jde kolem,
když potřebuje, pomůžeš mu, taky hrozně rád,
a na pařezu posvačíš, jak za kuchyňskýn stolem,
zas připadáš si jako kdysi, když jsi býval mlád.

R: A dál kráčíš

A když se soumrak na kraj sklání, tornu vybalíš,
a za chvíli už oheň šerem tajuplně září,
otevřeš si lahváč, boty mokré vysušíš,
a uvědomíš, jak krásný je i to tvoje stáří.

R: A ráno zas budeš kráčet loukou a polem,
 snít o klidu, přátelství,
 koukat na vážky, co lítaj kolem,
 lidem nosit dobrá poselství.

 F C
Tak buď s Bohem, starej, dobrej kamaráde

